

шубраци сж прорѣзани и навсѣкжде се забелязватъ да се кръстосватъ цѣли тунели—проходи, кждето се е движилъ слонѣтъ, а ако е минало цѣло стадо, опустошението е страшно.

Краката на слона сж дебели, прави, наподсбаващи цѣли стълбове. Но макаръ слонѣтъ да е така голѣмо и тежко животно, той стѣпва леко и много пѣти неусѣтно се доближава до насъ. Освенъ това, въ случаи на нужда, той може да се изкачва и по-доста стрѣмни и неравни мѣста.

Подъ полѣмитѣ клони се провира, като се снишава и изглежда, като че ли, пѣлзи. Обаче съ затруднение се движи надолу, по стрѣмни мѣста и често пада, като се наранява тежко.

Слонѣтъ е тревопасно животно. Храни се съ хубава и сочна трева, която откъсва съ помощта на дългия си и еластиченъ хоботъ. Често рови корени и чупи стебла, за което му помагатъ силно развититѣ два горни рѣзци, наречени бивни жѣби — *слонова кость*.

Бивнитѣ жѣби—слоновата кость—сж безъ корени и постоянно растатъ отъ основата си и могатъ да достигнатъ на 40—50 кгр. на тежина. Бивнитѣ жѣби сж много здрави. Съ тѣхъ слонѣтъ си служи при чупене на клонитѣ и изкѣртване на голѣмитѣ дървета, когато си прокарва пѣтъ изъ непроходимитѣ гори. (Вижъ кар. № 2). Освенъ това съ тѣзи жѣби слонѣтъ се отбранява, или въ случай на нужда, напада. Въ случая много му помага и *хобота*. Той е единъ отъ най-важнитѣ му органи и представлява удѣлжени ноздрени мускули. Наподобява на каучукова трѣба, спускаща се до земята. Мускулитѣ на хобота сж здрави, силни и еластични. Къмъ края си хоботѣтъ е разширенъ като зурличка (рилце) и тука, именно, сж разположени силно развититѣ обонятелни и осезателни органи. Съ помощта на хобота си слонѣтъ може да вдига отъ земята и да премѣства голѣми и тежки

*) Въ цирковетѣ се наблюдава какъ слонѣтъ може да ходи по поставена тѣсна греда или по стрѣмни стѣпала).